

[Alfred Kristensen.]

og hurtigere tempo end hidtil prøver at få dette store problem løst. Og jeg tror ikke, det kan løses, medmindre man får jordfordelingskommissioner, som har et meget lokalt og indgående kendskab til forholdene på stedet. Det kan man ikke sige om en kommission, der omfatter hele Sønderjylland. Det vil derimod kunne blive tilfældet, hvis man nedsætter mindst 3, måske 4 kommissioner dernede. Da vil de kunne komme i ganske anderledes forbindelse med befolkningen og kunne overse de spørgsmål, det her drejer sig om, træffe deres beslutninger og yde deres vejledning.

Jeg går ud fra, således som lovforslaget er affattet, at det ikke blot er selve jordlovsudvalgets medlemmer, der kan blive formænd for jordfordelingskommissionerne, men også de tilfornordnede medlemmer. Hvis dette ikke kan ske, forudser jeg en vanskelighed i Sønderjylland. Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, hvad han mener om dette.

Løvrigt vil jeg til slut udtale håbet om, at kommissionerne nede i vor landsdel sammen med jordlovsudvalget bliver opmærksomme på, at man kan foretage jordfordeling på anden måde, end praksis hidtil har været. Den praksis, som hidtil har været fulgt, er jo denne, at lodsejerne har rettet henvendelse til jordfordelingskommissionen, og så er sagen blevet taget op til behandling, med andre ord, initiativet er udgået fra en enkelt grundejer eller landbruger. Jeg vil meget henstille, at jordfordelingskommissionerne i forbindelse med jordlovsudvalget er opmærksomme på, at således som jordfordelingen er i Sønderjylland, er der i høj grad mulighed for at erhverve mindre arealer, som ganske vist ikke på det givne tidspunkt kan anvendes til direkte udstykning, men som, når man har rådighed over dem, kan anvendes til magelæg og på anden måde, så at selve den store tanke med jordfordelingen på denne måde kan realiseres. Jeg henstiller, at man tager dette spørgsmål op og prøver på et nyt grundlag at få ført den lovgivning ud i livet, som der her er tale om.

På mit partis vegne skal jeg anbefale lovforslaget, som det er forelagt her.

Nielsen-Man: Den gældende lov om jordfordeling har gennem en række år virket og virker stadig på en udmærket måde; det er lykkedes at løse en række spørgsmål, så der er skabt en bedre jordfordeling, specielt i Sønderjylland, men også i de senere år i det øvrige land.

Det har dog vist sig, at den jordfordelingslov, vi har, lider af visse mangler. Det tager sin tid at få en jordfordelings sag igennem, altfor lang tid i mange tilfælde, fordi man skal tage hensyn til panthaverne, og der er også visse matrikulære hensyn at tage, alt sammen noget, der tager sin tid. Endvidere er de byggelån, som kan gives efter den nugældende jordfordelingslov, nemlig højst 14 000 kr., altfor små i tilfælde, hvor en jordfordelings sag medfører, at der skal ske en udflytning af en bestående ejendom. Disse mangler søger det foreliggende lovforslag at råde bod på. Jeg tør ikke påstå, at det vil kunne lykkes i enhver henseende at klare vanskelighederne, også fremefter vil der opstå nogle; men efter det her foreliggende forslag skulle en kendelse, der er afsagt af en jordfordelingskommission, binde panthaverne og endvidere skære visse matrikulære forsinkelser ned, så man bliver fri for en del omsvøb og sagerne hurtigere kan behandles og gøres færdige. Derfor har det også været nødvendigt at ændre sammensætningen af jordfordelingskommissionerne.

Jeg er ikke helt sikker på, at de ændringer, der i så henseende er gennemført i det høje folketing i det lovforslag, som blev fremsat dér, vil vise sig at være en fordel, set under enhver synsvinkel. Jeg kan vel se, at der er visse fordele derved; jeg havde dog personlig hellere set, at den højtærede ministers forslag, som det blev fremsat i folketinget, var gennemført uændret på dette punkt. Der sker jo det, at den mand, der normalt er formand for en jordfordelingskommission, i visse tilfælde — og jeg tror i mange tilfælde — skal rykke tilbage, skal forsvinde ud af bagdøren, og så kommer en ny formand ind og indtager hans plads. Denne nye formand skal være formand, så længe man behandler den sag, der skal afsiges kendelse i, men hvis der så kommer en anden sag til behandling i samme møde, som kan gennemføres uden kendelse, skal formanden igen ud til højre. Jeg tror, det giver en vis usikkerhed i kommissionernes arbejde. Jeg er vel opmærksom på, at der er et fortilløbe for en sådan skiftende formandsskab i de voldgiftsdomstole, der er nedsat i henhold til loven om voldgift i tvistigheder om handel med husdyr, og det kan jo være, at dette eksperiment kan forløbe på relativ heldig måde. Jeg har i hvert fald ikke hørt, at man med hensyn til loven om voldgift i tvistigheder om handel med husdyr har haft særlig ondartede erfaringer i retning af den usikkerhed, som man måtte tro ville opstå ved sagernes behandling på den omtalte måde.